

2018 / 2019

2. číslo

Časopis Sedmnáctka

Redakce

Sára **Holíková**

Michael **Křížek**

Jan **Šenovský**

Markéta **Šimoníková**

Kateřina **Klodová**

Emma **Guillemenot**

Zuzana **Mudříková**

Natali **Zetíková**

Lucie **Žaroská**

Daniela **Šimková**

Daniela **Křížáková**

Veronika **Gabrhelová**

Julie **Zdráhalová**

Eliška **Strnadová**

Obsah

Slovo úvodem	3
Koledy.....	4
Básnický koutek.....	5
Dopisy Ježíškovi.....	6
Tipy na výlet v okolí Zlína.....	9
Sudoku Honzy Sousedíka	11
Vánoční hvězdy	12
Rozhovor s Jiřím Skopalíkem mistrem České republiky v motokárách.....	13
Vtipy	17
Vánoce ve Francii	18
Rady na Vánoční ozdoby	19
Vánoční ankety dětí	21
Řešení Sudoku	22

Fotografie

<https://www.pexels.com/>

Archiv žáků Jakuba Hodulíka a Jiřího Skopalíka

Slovo úvodem

Naši milí čtenáři, v dalším čísle našeho časopisu se můžete dozvědět, co si přály děti od Ježíška, přečíst si básnickou tvorbu žáků druhého stupně, srovnat Vánoce v České republice a ve Francii. Také se dozvíte, který z žáků naší školy v něčem vyniká či jak jsme si vedli v době Vánoc.

Přejeme vám krásné čtení

Vaši redaktoři časopisu Sedmnáctka

Koledy

Slovo koleda pochází z latinského *Calendae*. Tak se říkalo dnům, v nichž se slavil zimní slunovrat, a to dávno před křesťanstvím. Písňe s vánoční tematikou se už věky těší přízni posluchačů i tvůrců. A vznikají i nové hity.

Koledy v pravém smyslu, tedy jako vánoční písňe zpívané dětmi a chudými, prosíci o výslužku, jsou až dílem středověku. Jejich původ najdeme v jednoduchých gregoriánských zpěvech, které zapůsobily na věřící při bohoslužbě natolik, že začali tvořit podobné písňe. Podle legendy je autorem první koledy svatý František z Assisi.

Základním motivem koled byla radostná novina narození Spasitele, buzení pastýřů, pout' Tří králů do Betléma, prosba o dárek i přání dobré úrody hospodáři.

Asi nejslavnější koleda – Tichá noc – vznikla náhodou. Dne 23. prosince roku 1818 učitel Franz Xaver Gruber z tyrolské obce Arnsdorfu zjistil, že mu myši rozkousaly měchy u varhan. Aby zdůvodnil při slavnostní mši, proč na ně nehraje, napadlo ho s přítelem Josefem Mohrem, že napíší zcela novou píseň, která se všem vepíše do srdce.

(Daniela Šimková, VII.A)

Básnický koutek

Čas Vánoc

Adventní čas před dveřmi,
čeká na ten den.
Na tu slavnou neděli,
kdy začíná advent.

Jakmile uplyne ta slavná neděle,
už začneme s vánočním odpočtem,
každou chvíli děti přemýšlí,
co si budou přát.
Jakmile vědí, co budou chtít,
začnou ihned psát.

Už je tu ten slavný den,
když jsou Vánoce.
Všichni se těší na večer štědrý.
Pak už jenom nový rok
a pak zas za rok
Ahoj!

Nový rok

Nový rok je krásná doba,
když se netrpělivě čeká
na dvanáctou hodinu,
když se nový rok začne prát s tím starým.
Jsou to krásné oslavy!

Je to jediný den v roce,
kdy děti smí zůstat vzhůru.
Až do půlnoci kouzelné,
nebe je plné zářivých ohňostrojí.
Každý je milý a hodný,
aby se splnilo krásné pravidlo.
Jak na nový rok, tak po celý rok.

(Markéta Šimoníková, VI.C)

Dopisy Ježíškovi

Milý Ježíšku!

Tento rok jsem byla docela hodná i ve škole mi to jde. Jsem v 6. třídě, učivo je čím dál těžší, ale když máme ty best učitele, zvlášť na češtinu, tak to jde. Myslím, že pár věcí bych po tobě chtít mohla. Mohl bys mi prosím zařídit?

- Obal na florbalku a teplákovku
- Nějaké oblečení
- Předplatné 21. století JUNIOR
- Fixy, pastelky atd.
- Nějakou boží knihu

Jestli alespoň něco přineseš (klidně všechny), budu moc ráda. Těším se na tebe a uvidíme se 24. prosince!

Děkuji moc.

S pozdravem Míša

PS: Bude na tebe čekat náádherný stromeček!

PPS: Můžeš sebou vzít i jiné věci.

(Michaela Martincová, VI.B)

Ahoj Ježíšku!

K dnešním Vánocům bych si přála, abychom byli všichni šťastní a aby byla celá rodina dohromady. Samozřejmě k mému vánočnímu seznamu nesmí chybět pár dárků. Přála bych si samozřejmě pár sladkostí. Víím, že z toho moc pěkné zuby nebudou, ale o Vánocích mi to nevadí. Musím se ti i pochlubit, jaké jsme napekli krásné perníčky! Pár ti jich nechám na stole na přivítanou.

Vraťme se ale k mému vánočnímu seznamu. Byla bych ráda za novou postel, ta moje je moc malá. Vždycky, když ráno vstanu, tak se probudím na zemi. Další věc, kterou bych si přála je pro rodiče. V obchodě jsem viděla lístky na povánoční divadlo. Vypadalo skvěle, vypadalo velmi zábavně a navíc tam bude mamky oblíbený herec. Mamka by byla radostí bez sebe. Chtěla bych ji vidět, jak zase dojde domů a bude mi radostně vykládat o divadle. To by bylo vše, moc se na tebe těším!

Radča

(Radana Preissová, VI.A)

Milý Ježíšku,

tento rok jsem sice zlobila víc než normálně, ale to nevadí. Myslím, že si zasloužím VŠECHNO, CO SI BUDU PŘÁT, protože jsem byla strašně a strašně zlobivá. Přeju si, aby byli všichni zdraví, abych zlobila dvakrát víc a aby mi to ve škole pořád tak nešlo. Předem děkuju a těším se na Vánoce.

PS: KUP MI PONOŽKY UŽ MI DOŠLY!

(Lucinka „Prčinka“ Žarorská, VI. C)

Milý Ježíšku,

vím že Vánoce nejsou o dárcích, ale nějaký dárek by se hodil.

Přeji si ponožky do házené a flašku do házené.

Víc toho nechci, víš co hlavně chci? Dobře, tak já ti to napíšu. Chci, abychom se nehádali, abychom byli zdraví a abychom ten Štědrý večer prožili v klidu a v pohodě, hlavně chci, abychom byli všichni spolu!!

Nic víc než tohle si nepřeju!!

Terezka

(Tereza Hrušková, VI.A)

Milý Ježíšku, zabalený v kožíšku!

Tento rok jsem nebyl takové sluníčko, ale stejně bych si přál, aby naše rodina byla taková jaká je a teď nějaké ty hračky. Přál bych si:

Lego Star Wars	Lego Minecraft	Lego Fortnite
BlindBox postavičky	Spy x	Výrobnu slizu
Robota na úkoly	Hologram sám sebe do školy	10 000 \$
Poukázku do Mc Donaldu	Poukázku do KFC	Poukázku do SubWay
Mléko	Sirup Jupí	Slevu do Kauflandu
3 rohlíky	Čokoládu	Nové kapesníky
Abych byl úspěšný	Malinu	Ostružinu
Hrozen	Poníka	Pegase
Dřevo na chatu	Dalších 10 000 \$	5 jogurtů a 1 kaktus
Abych měl každý den narozeniny		

Opravdu vím, že jsem nebyl nejhodnější, ale snažím se se všemi vycházet, mám super rodinu a hezkého pejška. Mimochodem tohle je můj dopis, přeju všem veselé Vánoce, ať si užijou každou vteřinu svého života.

S pozdravem Daniel Výmola, VI.C

PS: Ještě bych chtěl šampón.

PSS: Inspiroval jsem se knihou, kterou nám četla paní učitelka.

(Daniel Výmola, VI.C)

Milý Ježíšku,

Moc bych si přála , abych jsi příští rok přišel zase. Myslím si, že tento rok jsem moc nezlobila. Je mi celkem jedno, co mi přineseš uspokojíš mě I tou nejmenší maličkosť. Ale věc, kterou bych si přála je, abych tě aspoň někdy mohla vidět. A PAK BYCH OD TEBE VYBRALA VŠECHNY PENÍZE, ale to tady dávat nebudu. Teď jsem si moc oblíbila hlavně králíčka TEDDYHO, ale asi ho nedostanu, ale za zkoušku to stojí. Tak pokud mě nezklameš budu ta nejšťastnější holka na celém světě. Začnu více pomáhat v domácnosti, začnu se více učit, ale hlavně přestanu být pořád jen na mobilu. O králíčka bych se starala. Dokonce jsem mu už vymyslela i jméno. Jmenoval by se MRKVIČKA. Vypadal by asi takto: měl by černé zbarvení, oči jako korálky, aby byl hodný a mazlivý.

No nic tak zatím AHOJ!

(Hana Bartůnková, VI.C)

Tipy na výlet v okolí Zlína

Ahoj kamaráde,

moc se těším na tvou návštěvu. Už jsme s mamkou vymysleli program na celý týden, snad to všechno stihneme :). Tady je náznak, na co všechno se můžeš těšit:

Když jedeš do Zlína – města obuvi a zeleně, určitě navštívíme Obuvnické muzeum, 14/15 Bařův institut, kde bývají různé výstavy a akce, obejdeme svitovský areál a svezeme se výtahem na vyhlídku z Mrakodrapu. Mamka říkala, že si tam dáme něco dobrého, protože je tam kavárna. Navštívíme nově otevřený Památník T.Bati a taky se zajdeme okoupat do Městských lázní (upozorňuju, že je tam docela studená voda). Projdeme se městskými parky a mrkneme i na Bařovu vilu. Budeš valit oči, jak se Zlín opravuje!

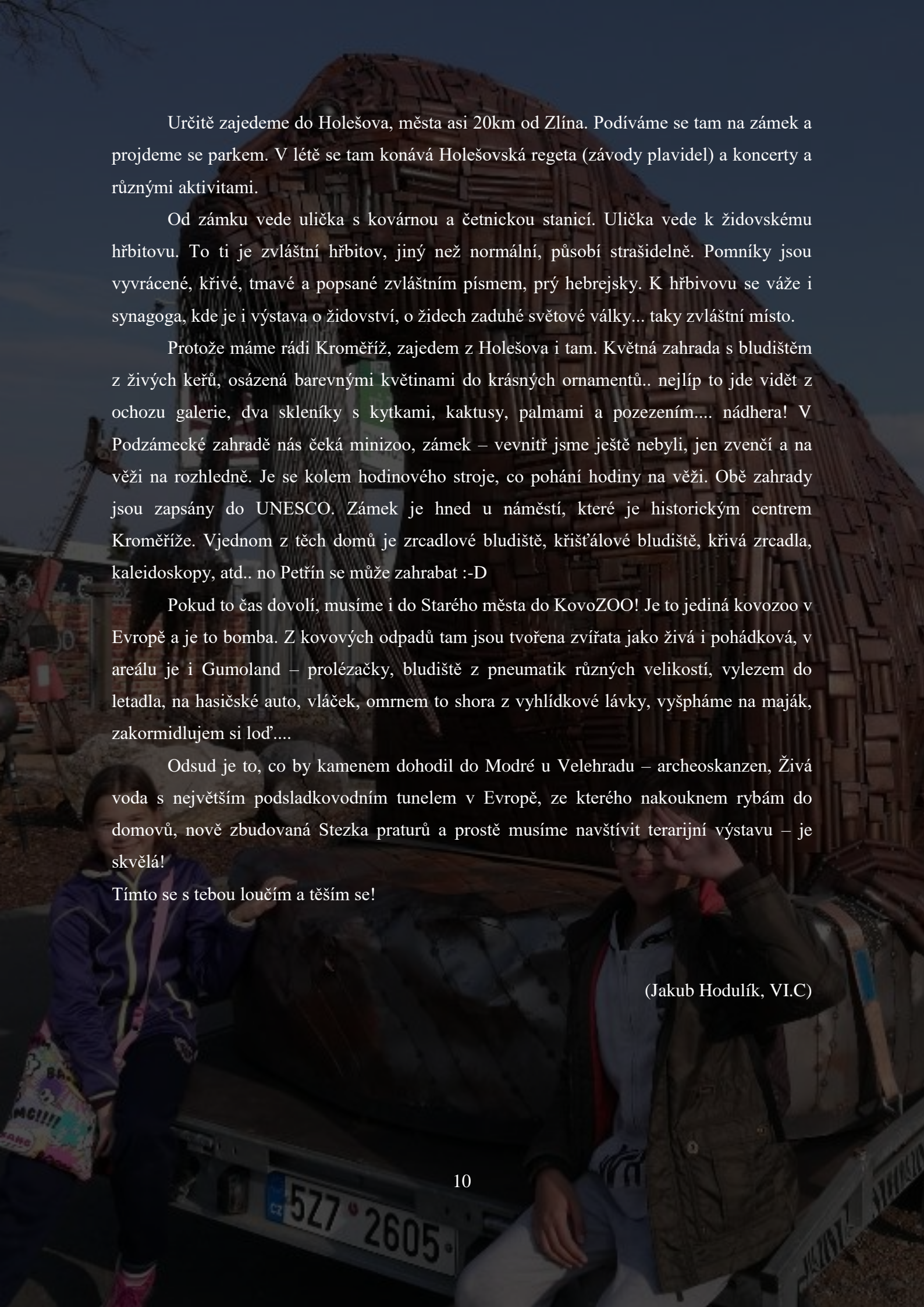
Taky si některý den zajedeme na Zlínský uzal, který sídlí ma Kudlově. Je to filmové, kulturní, vzdělávací a produkční centrum v areálu Zlínských atelierů. Můžeš si tam zkusit animovat vlastní krátký film, seznámit se s historií a osobnostmi Zlínských atelierů. Tam jsem ještě nebyl, tak se těším. Abychom měli zábavný celý den, tak zajedeme i do Galaxie na Vršavě. Je to megahřiště schované do haly. Jsou tam trampolíny, prolézačky, tobogány, stolní hry, atd.

Zajdeme si i do ZOO Lešná, která je druhá nejnavštěvovanější v ČR. Smíš si tam pohladit a nakrmit rejnoky. Večer bychom zašli do Golden Apple Cinema na náměstí.

Navštívíme lázeňské město Luhačovice. Vincentka je sice hnusná, ale ochutnat ji prostě musíš :-D Projdeme se po kolonádě. V létě je super luhačovická přehrada. Jsou tam různé atrakce i šlapadla...

V Malenovicích si zajdeme na hrad. Ten je kousek od cesty. Aby nám to nebylo líto (říká mamka), tak ještě zvládneme hrad Lukov. A to je štrapáce! Tam půjeme přes Králky – skály, na kterých se dobře řadí. Dříve se tam konaly soudy, nebo něco takového..

Moc se těším do Vizovic. Tam si zajedem vlakem. Je to zámek s krásným parkem, ale já miluji hlavně čokoládovnu! V galerii Mariette si každý rok koupím novou baňku na stromeček, protože je tam každoročně vánoční výstava.

Určitě zajedeme do Holešova, města asi 20km od Zlína. Podíváme se tam na zámek a projdeme se parkem. V létě se tam konává Holešovská regeta (závody plavidel) a koncerty a různými aktivitami.

Od zámku vede ulička s kovárnou a četnickou stanicí. Ulička vede k židovskému hřbitovu. To ti je zvláštní hřbitov, jiný než normální, působí strašidelně. Pomníky jsou vyvrácené, křivé, tmavé a popsané zvláštním písmem, prý hebrejsky. K hřbitovu se váže i synagoga, kde je i výstava o židovství, o židech zaduhé světové války... taky zvláštní místo.

Protože máme rádi Kroměříž, zajedem z Holešova i tam. Květná zahrada s bludištěm z živých keřů, osázená barevnými květinami do krásných ornamentů.. nejlíp to jde vidět z ochozu galerie, dva skleníky s kytkami, kaktusy, palmami a pozezením.... nádhera! V Podzámecké zahradě nás čeká minizoo, zámek – vevnitř jsme ještě nebyli, jen zvenčí a na věži na rozhledně. Je se kolem hodinového stroje, co pohání hodiny na věži. Obě zahrady jsou zapsány do UNESCO. Zámek je hned u náměstí, které je historickým centrem Kroměříže. V jednom z těch domů je zrcadlové bludiště, křišťálové bludiště, křivá zrcadla, kaleidoskopy, atd.. no Petřín se může zahrabat :-D

Pokud to čas dovolí, musíme i do Starého města do KovoZOO! Je to jediná kovoZOO v Evropě a je to bomba. Z kovových odpadů tam jsou tvořena zvířata jako živá i pohádková, v areálu je i Gumoland – prolézačky, bludiště z pneumatik různých velikostí, vylezem do letadla, na hasičské auto, vláček, omrnem to shora z vyhlídkové lávky, vyšpháme na maják, zakormidlujem si loď....

Odsud je to, co by kamenem dohodil do Modré u Velehradu – archeoskanzen, Živá voda s největším podsladkovodním tunelem v Evropě, ze kterého nakouknem rybám do domovů, nově zbudovaná Stezka praturů a prostě musíme navštívit terarijní výstavu – je skvělá!

Tímto se s tebou loučím a těším se!

(Jakub Hodulík, VI.C)

Sudoku Honzy Sousedíka

1		8		6		4		7
	9		4	2	7		5	
4		7		8		6		9
	3		2		8		9	
2	8	5		9		3	7	4
	6		5		3		1	
	1		9		2		4	5
5	7	9		1		2	6	
	4		7		6	9		

3		9		5		7	1	8
	8		1	7	9		6	
1		7		3			4	
	4		2		5	6	3	
2	7	6		8			9	5
	3		7		1			4
6		8	9	4	7			
	9			1		4	8	
4		3		2		9	7	1

Řešení najdete na konci časopisu ☺.

Vánoční hvězdy

Vánoční hvězdy si lidé kupují nejen jako vánoční ozdobu, ale i z laskavosti k nemocným dětem. Když si hvězdu koupíte, nebudete mít jenom krásnější byt, ale i dobrý pocit z toho, že jste pomohli těžce nemocným dětem.

V naší škole jsme měli možnost - díky paní učitelce Barboře Jestřebské - si krásné květiny zakoupit. Hvězdu si mohl koupit kdokoli z druhého stupně ZŠ Kříby.

Nejvíce hvězd i peněz vybrala třída 6.C. Vybrali celkem 4300 Kč. Šimoníková Markéta si zakoupila 12 hvězd celkem za 950 Kč, takže nejvíc z žáků z druhého stupně. I učitelé nám šli příkladem. Celkem vybrali 7050 Kč. Paní učitelka Jestřebská hvězdy nejenom naší škole navrhla, ale i objednala.

Děkujeme všem, kteří si koupili tyto červené krásky. Naše škola dohromady vybrala 24 tisíc korun, které poputují na Dětské hematologické oddělení ve Fakultní nemocnici v Olomouci. Doufáme, že řadu dalších let tato tradice zůstane na naší škole a přidá se i první stupeň.

(Julie Zdráhalová a Emma Guillemenot, VI.B)

Rozhovor s Jiřím Skopalíkem mistrem České republiky v motokárách

Narozen: 13. května 2007

Jak jsi došel k tomuto sportu?

K motokáráám jsem se dostal díky tátovi, ten dříve jezdil motokáry.

Jak dlouho se motokáráám věnuješ?

Pět roků. Začal jsem v roce 2013, to mi bylo šest let.

Jak často trénuješ?

Vždy jen když přijedeme na závody, takže v pátek a sobotu a v neděli jedeme závod. Ale to tak má každý.

Jaké jsou tvé největší úspěchy?

Dvakrát mistr České republiky a potom jsem byl na mezinárodním finále, tam jsem byl jednou druhý a tento rok pátý.

Dalo by se říct, že jde o mistrovství světa?

V naší kategorii není oficiální mistrovství světa, ale dalo by se to tak říct.

A ty jsi v jaké kategorii?

Easy 60.

Co to znamená?

Každý máme stejný podvozek, motor má objem 60 cc.

Míváš trému na závodech?

Jak kdy. Nejvíc mám trému při velkých závodech jako je třeba to světové finále.

To musíš hodně cestovat, co?

Byl jsem v Itálii, Rakousku, Německu a na Slovensku.

Kolik tak závodů za rok odjedeš?

Jen něco kolem deseti.

Co je tvým snem?

Formule 1.

A kdo je tvým vzorem?

Favority nemám.

Jaké pocity míváš, když vyhraješ?

Dobré, ale... Když jsem byl druhý, tak jsem si řekl, že musím být první. No, to nevyšlo.

Co bylo špatně, že jsi skončil pátý?

V rozjížděkách jsme dali gumy na suchou trať, protože jsme si mysleli, že trať stihne uschnout. Museli jsme se zbytek rozjížděk propracovat na pozici, abychom měli dobrou pozici do startu do finále.

Kdo tě nejvíc podporuje?

Tatka. Máma s námi taky jezdí na každý závod.

Co tví spolužáci? Viděli tě někdy na závodech?

Nikdy mě neviděli, ale nevadilo by mi, kdyby se přijeli podívat.

Nechybíš kvůli závodům hodně ve škole?

Když jezdíme dál, tak chybím, ale vždycky to stihnu všechno dohnat.

Který předmět je tvůj nejoblíbenější?

Tělocvik.

Co tě na motokárách baví nejvíc?

Předjíždět.

Takže musíš být vždy první. Je to tak i ve škole?

Když mám jedničku, tak je to fajn, ale nemusím nutně být všude první.

Co bys chtěl zlepšit?

Každá trať je jiná, ale každý rok se tratě opakují, takže to záleží. Tratě mohou mít devět set metrů nebo kilometr a půl, taky jsou tratě, které mají méně zatáček a jiné jsou zase obtížnější.

Když jedeš v motokáře, připadáš si jako závodník ve velké formuli?

Neříkáš si „Teď to musím vyhrát“?

V jízdě ne. Před jízdou jsem víc nervózní.

Kolik vás je v týmu?

Máme trenérku pro náš tým, kde je nás pět. Je to tým Spirit racing.

Jak jsi jel nejrychleji?

V Německu, tam je dlouhá rovinka, tam jsem mohl jet tak stovkou.

Není ti v takové rychlosti špatně?

Ne, to mi nikdy nebylo.

Komu bys chtěl poděkovat? Kdo, mimo tebe, může za tvé úspěchy?

Taťka a trenérka. Teda hlavně taťka. Kdyby nebylo jeho, nemohl bych jezdit motokáry, dělá mi i mechanika. Bez něj bych neměl ani motokáru spravenou, kdybych si ji náhodou rozbil. Když taťka jezdil dříve, tak se dostal i do rallye. Je to můj vzor.

Jak nalákáš někoho na motokáry? Jak bys někoho přesvědčil?

Doporučil bych mu, ať se přijede podívat, jezdí kluci i holky.

Děláš nějaký jiný sport než motokáry?

Ano, dělám florbal.

Děkujeme moc za rozhovor a za tvůj čas.

(Julie Zdráhalová VI.B, Sára Holíková VI.C)

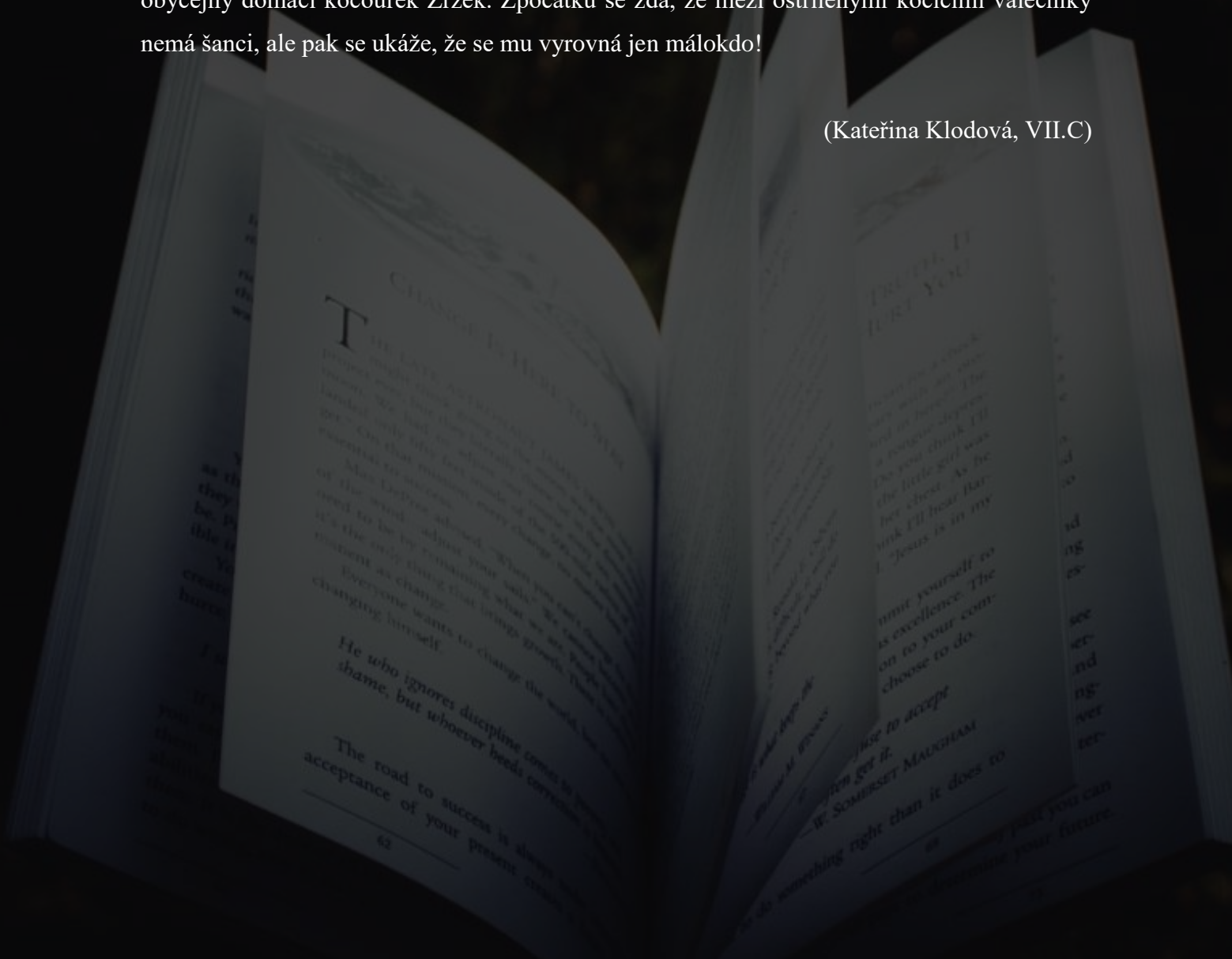
Co si přečíst?

Kniha: Kočičí válečníci - Vzhůru do divočiny (I. díl)

Autor knihy: Erin Hunterová

Čtyři klany divokých koček si odedávna dělí území lesa podle zákonů, které kdysi stanovili jejich předkové - válečníci. Kočkám Hromového klanu však hrozí nebezpečí, protože bojovníci ze Stínového klanu jsou den ode dne silnější. Umírá jeden ušlechtilý kočičí válečník za druhým, a za stále záhadnějších okolností. Do toho zmatku a nejistoty přichází obyčejný domácí kocourek Zrzek. Zpočátku se zdá, že mezi ostřílenými kočičími válečníky nemá šanci, ale pak se ukáže, že se mu vyrovná jen málokdo!

(Kateřina Klodová, VII.C)

Vtipy

Nevěsta se vyptává otrhaného chlapa na svatební hostině:

„Prosím vás, pane, a vy jste kdo?“

„Dceruško, ty mě neznáš? Já jsem otec manžela sestry tvé babičky!“

„No, ehm, tak promiňte,“ prohlásila nevěsta, aby se neztrapnila.

Bezdomovec se dosyta najedl a spokojeně odešel.

Potkají se dvě blondýnky:

„Jé, ahoj, kam jdeš s tím hrnkem kafe?“

„Do kavárny.“

Mezi horaly:

„Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech.“

„Aha, tak proto mi tátu rozšlápl yetti.“

Aktivní složka nápoje Red Bull je pot Chucka Norrise.

Děti na procházce v lese spatří oběšence. Všechny se s křikem rozprchnou, jen malinký Adolfek zůstane. Zamíří přímo k umrlému, chvíli si ho prohlíží a pak znechuceně podívá:

„Přestaň se už konečně houpat, sobče, ta houpačka není jenom tvoje!“

Vánoce ve Francii

Se slaví 24. prosince, děti objeví své dárky o půlnoci, nebo ráno 25. prosince. Dárky nosí „Otec Vánoc“ (Père Noël). Tradiční jídlo je krůta na jedlých kaštanech, tradiční dezert je „vánoční poleno“ – je to roláda ozdobená tak, aby vypadala jako kus dřeva ☺.

Domovy si zdobí stromečkem a velmi populární je betlém – každá rodina si ho vyrobí, nebo zakoupí ☺.

Školáci mají dva týdny prázdnin.

Veselé vánoce se řeknou JOYEUX NŌEL.

(Emma Guillemenot, VI.B)

Rady na Vánoční ozdoby

Vánoční baňka v novém kabátě

Máte všechny baňky modré, ale líbil by se Vám letos "červený" stromeček?

Začněte pomalu baňky převlékat .

Vystříhnete si čtverce ze zvolené látky a baňku do ní zabalte.

Nahoře "zagumičkujte".

Stuhu pro zavěšení ved'te pod baňkou. Ze spodu přichytněte stuhu lepidlem k látce.

Přes stuhu a gumičku uvážeme mašličku.

Hezkým doplňkem je zelená "minivětvička".

(Varianta pro ty, kdo to mají raději méně uhlazené)

Závěs ze sněhových vloček

Romantika k Vánocům patří ... vyměňme záclony a nahrad'me je kouzelnou krajkou ze sněhových vloček. Potřebujeme pouze malé háčkované dečky (dědictví po babičce či vetešnictví, second hand...) a škrob.

Dečky nejprve silně naškrobíme, vypneme do požadovaného tvaru a necháme zaschnout.

Potom jednotlivé kusy zavěšujeme pod sebe na silon či tenkou nitku.

(Pokud se Vám nepodaří sehnat háčkované dečky, můžete si vystříhnout vločky z papíru)

Vánoční stromeček z knoflíků

Jeden knoflíček, druhý knoflíček, třetí knoflíček... a je stomeček či věneček.

Jako první navybíráme knoflíky a seřadíme je podle velikosti.

Postupně přidáváme a prošíváme jednotlivé knoflíky ve skupinkách cca po 3-4 najednou.

Začínáme prošítím "kmene" a postupujeme směrem nahoru..Jehlu vždy vedeme skrze celý stromeček dolů a zpět nahoru a přidáme další skupinku knoflíků.

Nahoru přišijeme poutko.

Rustikální sněhové vločky

Za chvíli je podzim a z oblohy spadlo jen pár vloček. Pokud chcete aby padalo více vloček, stejně jako mně, vyrobte si vlastní.

Naštípáme dřevěné větvičky na "kostru" vločky.

4x silnější delší větvičky

4x tenčí kratší větvičky

Vystříhneme si podkladový čtvereček z filcu jako základnu pro lepení.

Tavnou pistolí přilepíme do kříže k základně nejprve silnější větvičky a poté slabší.

Nyní přilepme do středu dřevěné vločky jehličí.

Vločky dle vlastního vkusu dodekorujeme např. knoflíčky, přírodním motouzem, jeřabinami atd.

Dále můžeme základní typ vločky pozměnit nalepením malých krátkých kousků větviček.

Každá jednotlivá vločka tak bude zcela unikátní.

Dále můžeme základní typ vločky pozměnit nalepením malých krátkých kousků větviček.

Každá jednotlivá vločka tak bude zcela unikátní.

K zadní straně filcu připevníme (nalepíme nebo přišijeme) závěs a máme hotovo.

(Veronika Gabrhelová, VII.A)

Vánoční ankety dětí

Kdyby vás zajímalo, co si přáli k Vánocům naši nejmenší, tak čtěte dál...

Markéta Štěpánová, 3.D

Přání: Vrtulník na ovládání

Vanesa Plevová, 3.D

Přání: Hatchimals

Tibor Výmola, 3.D

Přání: Fifa 19

Lada Jošková, 3.B

Přání: Být s rodinou

Nikola Kolouchová, 3.B

Přání: L.O.L. panenka

(Dana Kolouchová, Hana Bartůnková, Hana Bartůnková VI.C)

Řešení Sudoku

1	5	8	3	6	9	4	2	7
6	9	3	4	2	7	1	5	8
4	2	7	1	8	5	6	3	9
7	3	1	2	4	8	5	9	6
2	8	5	6	9	1	3	7	4
9	6	4	5	7	3	8	1	2
8	1	6	9	3	2	7	4	5
5	7	9	8	1	4	2	6	3
3	4	2	7	5	6	9	8	1

3	6	9	4	5	2	7	1	8
5	8	4	1	7	9	2	6	3
1	2	7	6	3	8	5	4	9
8	4	1	2	9	5	6	3	7
2	7	6	3	8	4	1	9	5
9	3	5	7	6	1	8	2	4
6	1	8	9	4	7	3	5	2
7	9	2	5	1	3	4	8	6
4	5	3	8	2	6	9	7	1